

πρὸς χρῆσιν καενὴν καὶ ὠφέλειαν τῶν Ἑλλήνων. Ἐν Μεσολογγίῳ, 1824. εἰς 8vo.

(728) — Δρόμοδείχτης τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Πέστη, 1824. εἰς 8vo.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Συντάκτης τοῦ πονηματίου τούτου εἶναι ὁ Γεώργιος 'Ρουσιάδης.

(729) — Κανωνικὴ (sic), περιέχουσα τὴν Γυμναστικὴν καὶ Πρακτικὴν τοῦ πεζικοῦ στρατεύματος, μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ παρὰ Χ. Νικολαΐδου. Ἐν Γευέῃ τῆς Ἑλλεβετίας, 1824. Τόμ. 2. εἰς 8vo.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὁ β': τόμος σύγχειται ἐκ τῶν Πυγάκων, ἀφορώντων τὰς ἐν τῷ Α'. θεωρητικὰς διδασκαλίας.

(730) — I. E. Βεργαρδίνου Σαιμπιέρρου τὰ κατὰ Παῦλον καὶ Βιργινίαν. Μεταφρασθέντα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Ν. Σ. Π. — Τούς δυστυχεῖς νὰ συμπαθῶ μ' ἐδίδαξαν τὰ πάθη. Αἰνειάδ. Δ'. — Ἐν Παρισίους, ἐκ τῆς τυπογραφίας Φιρμίνου Διδότου, αὐλαδ'. εἰς 12vo.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἡπὸ τῶν στοιχείων Ν. Σ. Π. καλύπτεται τὸ δόνομά τοῦ μεταφραστοῦ Νικολάου Σπυρίδωνος Πικκόλου, διτίς ἀρτέρωσε τὴν μετάφρασίν του εἰς τὸν διδάσκαλόν του Βερδαλάχον.

(731) — Τάξις τῆς ἐνεργείας, τίνι τρόπῳ ἐκτελέσθη ἡ ἱερωτάτη στέψις τῆς Ἰμπερατορικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος Κυρίου Ἰμπεράτορος Νικολάου Παύλίδην. Λύτοκράτορος πασῶν τῶν Ρωσσιῶν κατὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸν διάτεγμα, ἐκδοθεῖσα παρὰ τῆς Διοικούσας Συνέδου καὶ μεταφρασθεῖσα εἰς τὴν τῶν Ἑλλήνων φωνὴν παρὰ Δημητρίου Παππαδοπούλου τοῦ Βυζαντίου. εἰς 8vo.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Η προμετωπίς τοῦ βιβλίου τούτου εἶναι γεγραμμένη Ρωσσιστὶ, καὶ ἐπομένως ἐν αὐτῇ ἐσημειώθη ὁ τόπος τῆς ἐκδόσεως καὶ ἡ χρονολογία, τουτέστι ἐτοπώθη ἐν Νετρουπόλει κατὰ τὸ 1824 ἔτος.